

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Der rører hr. Per Clausen ved noget af det, der er det helt centrale i den danske position i forbindelse med forhandlingerne om REACH, for der lægger vi netop meget vægt på, at man skal presse på for, at der skal være substitution.

Det er lige præcis den tankegang, der gør, at det er utrolig vigtigt, at man skal animere virksomhederne og kemikalieindustrien til at tænke i alternativer. Der skal presseset være, og det er jo netop en dansk position i forbindelse med REACH.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det har jeg også bemærket. Det er jeg selvfølgelig glad for og tilfreds med – selv om man skal passe på med at være for tilfreds, så alligevel. Men jeg synes bare, at jeg i den sammenhæng godt ville have nogle overvejelser over, hvorvidt afgifter anvendt målrettet, også afgifter anvendt måske med det formål at skaffe nogle ekstra midler til udvikling af alternativer, ikke godt kunne være en vej, man kunne gå?

For jeg er helt enig med miljøministeren i, at afgifter på det her område jo ikke skal træde i stedet for andre skatteindtægter. Så bliver vi lige så afhængige af afgifter her, som vi er af afgifter på tobak og andet for at få den danske økonomi til at hænge sammen, og det er jo ikke den rigtige måde. Men bruger man afgifter sådan, at midlerne faktisk bruges målrettet og målbevidst til at udvikle alternativer, så synes jeg egentlig godt, at der kunne være lidt fornuft i det.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Den der risiko for, at hr. Per Clausen bliver for tilfreds, er nu ikke overhængende. Men jeg er da enig i, at vi, hvis vi f.eks. tager sådan noget som afgifter på pvc-film, eller hvad det kan være af andre ting, har eksempler på, at det virker, og det er netop der, hvor der er nogle alternativer, og der har vi jo også noget dansk regulering.

Kl. 15.25

Som jeg nævnte i mit første indlæg, er der også dialog imellem Miljøstyrelsen og Skatteministeriet om afgifter på noget af det her udvalg, hvor vi kan se, at det måske ikke er lige om hjørnet, at der er en EU-regulering, der vil være stærk nok. Der overvejes så det andet.

Jeg tror bare, at man skal passe på med bare bredt at sige: Kunne vi ikke lige løse det her pro-

blem ved at sætte afgifterne op, f.eks., som det foreslås, fordoble i forhold til ftalater. For det vil ikke virke der, hvor der ikke er alternativer.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu ved vi godt, at vi før har haft den debat om ftalater, det er ikke noget nyt. Men jeg vil godt, da vi jo også diskuterer medicinsk udstyr, spørge: Hvor langt er vi så kommet med den udskiftning af medicinsk udstyr netop på det her område, da vi jo ved, at mange af de små børn er meget modtagelige for de ftalater og de ting, der påvirker dem i de første leveår og i de første timer, kan man sige. Det er vigtigt, at vi i hvert fald griber ind på det her område og siger: Hvornår er vi færdige med udskifningen, og hvordan kan vi komme videre? Derfor vil jeg godt høre: Hvor langt er man?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Sundhedsministeren har taget initiativ til at bede om at få et samlet overblik, så det er sendt ud til Hovedstadens Sygehusfællesskab og amterne, hvor man opfordrer til, at de får kortlagt, hvor de bruger ftalatholdige ting. Hvor er der medicinsk udstyr, der indeholder ftalater? Der skal man også have oplysninger om produktkategorier og behandlingsformål. Så man forsøger at skaffe sig det med henblik på lige at sige: Jamen er der noget, hvor vi kan komme med et alternativ?

For nylig bragte Radioavisen en historie ude fra Neonatal Afdeling på Rigshospitalet, hvor man kunne høre, at lægen jo står i et ret umuligt valg. Han ved godt, at det ftalatholdige materiale, han bruger til det for tidligt fødte barn, er der en vis risiko ved at bruge, men han måtte jo bare sige: Omvendt, hvis ikke barnet får den her sone, kan barnet ikke overleve, og jeg har ikke noget alternativ.

Det er en del af eksemplerne på det, vi taler om her. Derfor er afgifter ikke det rigtige middel.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det, jeg godt vil ind til, er: Hvornår har vi så de resultater? En ting er, at man har igangsat de undersøgelser og den kortlægning, eller hvad vi skal kalde det, men en anden ting er: Hvornår har vi så det samlede overblik over, hvor langt vi er, og hvad der ellers findes af muligheder?